

Ohlášky – neděle 18. 12. 2022

Dnes prožíváme **4. neděli adventní.**

- Příští neděle 25. 12. 2022 bude **Slavnost Narození Páně.**

***

- **Tuto neděli** bude mše sv. v Sulejovicích v 8:00.
- Pondělí, 19.12.22 od 10:00 Budeme připravovat **Vánoční výzdobu v kostele v Lovosice.** Kdo můžete přijďte prosím pomoci.
- V úterý **20. 12. 2022 od 17:00** bude v našem kostele školní koncert **dětského sboru Kořata** z 1. ZŠ Lovosice.

- **Program vánočních bohoslužeb v, kostele sv. Václava Lovosice**

24. 12. Štědrý den (sobota)

24:00 Lovosice, kostel sv. Václava - Půlnoční mše sv.

25. 12. Slavnost Narození Páně (neděle)

10:00 Lovosice, kostel sv. Václava - mše sv.

13:30-15:00 Lovosice, kostel sv. Václava -

Vánoční koledování u Betléma (reprodukováná hudba)

26. 12. Svátek sv. Štěpána (pondělí)

9:00 Lovosice, kostel sv. Václava - mše sv.

30.12. Svátek Svaté rodiny (pátek)

16:30 Lovosice, kostel sv. Václava - mše sv.

18:00 Boží Jam Session - Modlitba chval v Kapli u věžáku, ul. Palackého 6

31. 12. Silvestr (sobota)

16:00 Lovosice, kostel sv. Václava - děkovaná mše sv. za rok 2021

1. 1. Slavnost Matky Boží Panny Marie, Nový rok (neděle)

9:00 Lovosice, kostel sv. Václava - mše sv.

Další **podrobnosti** najdete na plakátech nebo na <https://farnostlovosice.cz/>

➤

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)
V zimním období jsou bohoslužby **během týdne ve farní kapli.**

***

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

***

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537

farnost.lovosice@seznam.cz

www.farnostlovosice.cz

www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB

farář

+ 420 603 845 460

Václav

č. 4 (2022/23)
18. 12. 2022

4. neděle adventní

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 4. týdne adventního

Neděle 18. 12. - **Mt 1,18-24:** Evangelium by se dalo uchopit jako událost z jedné rodinné historie. Pro Josefa jde o velmi delikátní okamžik. Jeho snoubenka je těhotná s někým neznámým. Zvažuje zrušení plánované svatby tichým a nekonfliktním způsobem. Zákonitě však do jeho srdce vstoupila nedůvěra vůči Marii... Ale Bůh má události ve své moci. Josef uvěří Božímu poselství a Bůh mu vloží do srdce pokoj. Proto se může stát pro Marii důležitou oporou. Mnohé biblické příběhy ukazují, že Bůh často nevolí jednoduché cesty k dosažení svých záměrů.

Pondělí 19. 12. - **Lk 1,5-25:** Kněz Zachariáš ztrácí řeč, protože se bojí uvěřit. Na rozdíl od prosté dívky Marie, služebnice Pána. Na Boží poselství i dnes reagují prostí lidé citlivěji.

Úterý 20. 12. - **Lk 1,26-38:** Velikost Panny Marie spočívá v její odevzdanosti. Kéž jsme na její přimluvu jako jednotlivci i jako církve schopni vykročit z našich jistot a vstoupit s Bohem do nejistoty.

Středa 21. 12. - **Lk 1,39-45:** Dítě, Jan Křtitel, zde poprvé zdraví našeho Pána. I dnes přináší Maria svého syna do našich všedních dní, možná poznamenaných úspěchaností „vánočních příprav“.

Čtvrtek 22. 12. - **Lk 1,46-56:** Maria se ztotožňuje s nepatrnými, poníženými, chudými. I v tomto je Maria obrazem církve! Zde začíná pravá mariánská úcta: v jejím následování...

Pátek 23. 12. - **Lk 1,57-66:** Janův otec, Zachariáš, začal opět mluvit v okamžiku, kdy napsal jméno svého synka, které znamená: Bůh se projevil jako milostivý! Kéž se i nám „rozváže jazyk“, abychom svědčili o dobrotě našeho Pána.

Sobota 24. 12. - **Lk 1,67-79:** Zachariášovo dočasné oněmění vydalo plod: krásný chvalozpěv, kterým v denní modlitbě církve začínáme každé jitro. Kéž pochopím – nejen o svátcích – význam ticha, důležitost mlčení.

Youcat (53. část)

„Co se týká svědomí, existují dva způsoby, jak k němu lidé přistupují. U prvních je svědomí jen jakýmsi smyslem pro slušnost, citem, který nám přiblíží to či ono. U druhých je však ozvěnou Božího hlasu. Na tomto rozlišování záleží úplně všechno. První způsob není cestou víry, zato ten druhý jistě ano.“ říká bl. John Henry Newman (1801-1890)

„Mistře, co dobrého mám udělat, abych dosáhl věčného života?“ (Mt 19,16). Mnozí ale v tomto okamžiku začnou stavět proti sobě Ježíše, který přinesl lásku, a Starý zákon, pod kterým si představují špatné zákonické náboženství. Ohánějí se přitom citátem sv. Augustina, který kdysi prohlásil: „Miluj a (potom) dělej, co chceš.“ Šermuji tímto výrokem, aby zakryli chybné kroky, při kterých se řídili svými pudy. Jenomže Augustin ani Ježíš se nedali zneužít. Augustin to zjevně myslel následovně: Kdybys poznal skutečnou lásku a sám bys miloval, nepotřeboval bys už přikázání – protože bys jednal dokonale. Ježíš sám nám zanechal v horském kázání hojně citovaný (a jen vzácně čtený) výrok: „Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se to všechno nestane. Kdyby tedy někdo zrušil jedno z těchto přikázání – a třeba i to nejmenší – a tak učil lidi, bude v nebeském království nejmenší. Kdo se však bude jimi řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký“ (Mt 5,18-19). Ježíš přikázání nejenom důrazně připomíná, ale dokonce je ještě zpřisňuje: „Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: ‚Nezabiješ. Kdo by zabil, propadne soudu.‘ Ale já vám říkám: Každý, kdo se na svého bratra hněvá, propadne soudu; kdo svého bratra tupí, propadne veleradě; a kdo ho zatracuje, propadne pekelnému ohni“ (Mt 5,21-22). Ten samý Ježíš však následně shrne celé Desatero do jediného přikázání lásky. **Podle něj máme milovat nejprve „Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou“** (Mk 12,30). **Hned poté máme milovat „svého bližního jako sebe“.** (z knihy *Youcat: Kurz víry*)

11/ Proč je tak důležité najít si čas a modlitbu? V

Časté přistupování ke svátému přijímání je dobrou radou, rozjímání je božským přikázáním. Modlete se, modlete se bez ustání... Jenže je těžké se bez ustání modlit, není-li srdce naplněno dobrými, svátými myšlenkami a plody meditace.

Více nás stojí rozjímat než přistoupit k přijímání. Svaté přijímání je vnějším činem, který je sám o sobě potěšením, útěchou, radostí pro duši... Rozjímání, které je tajnou rozmluvou mezi Bohem a duší, je hlavně v začátcích tíživou povinností a břemenem. Vyžaduje mnohem více úsilí. Svátostné přijímání ostatně nemusí být člověku umožněno, a to i po velmi dlouhé období, například kvůli různým tělesným indispozicím, které Bůh sesílá, aby ho zkoušel. Ale toto odloučení, pokud nezávisí na nás, svatosti nebrání. Vždycky je však možné rozjímání, byť jen krátké, s nímž se může a mělo by se konat i duchovní svaté přijímání. Svaté přijímání vždycky neznamená ctnost – můžeme přece přijímat a proviňovat se „tělem a krví našeho Pána“ (srov. 1K 11,27). Každodenní rozjímání sice rovněž neznamená, že jsme ctnostní, dokazuje však, že vážně pracujeme na tom, abychom se ctnostnými stali. Kdosi pravil: existují křesťané, kteří chodí denně k přijímání, ale jsou ve stavu smrtelného hříchu; křesťané, kteří se umrtvují všemi možnými způsoby, ale jsou ve stavu smrtelného hříchu; nikdy však nenajdeme duši, která denně rozjímá a zároveň setrvává ve hříchu.

Kéž si můj duchovní otec při čtení těchto řádků nevyloží špatně mé úmysly, nevidí v nich ochabnutí horlivosti a zápalu mé duše pro svaté přijímání. Jen jsem chtěla mluvit o tom, v jakém pochybení se ocitají některé duše, které se velmi znepokojují kvůli tomu, že přišly o svaté přijímání, a které ani nevzdechnou po modlitbě rozjímání, již mohly vykonat a kterou vědomě zkrátily nebo vynechaly; duše, které se naléhavě až urputně domáhají náhrady svátého přijímání, ale vůbec se nenamáhají, i když by snadno mohly, aby nahradily své rozjímání.

Ale my, kteří známe Boží dar a jeho záměry s námi, stanovme si jako povinnost, že nikdy dobrovolně neopustíme rozjímání, anebo že jej nahradíme, pokud jsme ho museli zkrátit nebo vynechat. Pamatujme, že tak jako svaté přijímání, i zanedbané rozjímání zanechá prázdné místo ve dni duše, která se cele darovala Bohu?

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)